

Riječ urednice

Svaki put kad pomislim kako je u ovo doba nesigurnosti i nemogućnosti sagledavanja čak i neke sasvim bliske nam budućnosti, besmisleno (ili barem ne jako smisleno) uređivati i izdavati časopis kao što je *Latina&Graeca*, u tim me mislima demantiraju dvije stvari. Prva od njih sama je antika i njezine poruke koje su uvijek aktualne. U općem besmislu koji nas okružuje jedino što se čini da preostaje, jest okretanje prema prošlosti i učenje iz njezinih primjera. I što je ta prošlost dalja, to je njezina pouka jača i dugotrajnija. Moju malodušnost još više pobijaju studenti, mladi znanstvenici i zaljubljenici u klasične jezike i antičku civilizaciju koji na razne načine proučavaju antiku, a zatim pišu radove, prevode, posjećuju izložbe i predstave, čitaju knjige i naposljetku iznose svoje mišljenje o njima u vidu prikaza ili recenzije. Tada iznova zaključujem da sve ovo ipak ima smisao i da nije uzalud, a da ti mladi ljudi koji objavljuju svoje radove u *Latina&Graeca* čine ovaj svijet ako ne smislenijim, onda barem sadržajnijim.

U ovom broju u svakoj od rubrika svojim priložima sudjeluju oni koji su tek na početku svojih profesionalnih karijera. U *Temama* tako možete pročitati rad povijesne tematike Patrika Smolaka o događajima nakon smrti Aleksandra Velikog i o njegovim političkim nasljednicima. Rubrika *Prijevod* donosi nekoliko odabranih pisama Plinija Mlađeg u prijevodu Marina Marinovića. U rubrici *Loomen educationis* Matea Tunjić objašnjava grčke i rimske etimologije na primjerima razgovora iz svakodnevnog života, a uz to donosi i zanimljive zadatke kao pomoć i poticaj nastavnicima (među kojima je i ona) klasičnih jezika. Aktualna događanja, prikazi i recenzije izložbi, filmova i predstava u ovom broju ponajviše su prilozi studenata čiji rad uredništvo časopisa s veseljem podržava. Autori ostalih radova renomirani su znanstvenici i nastavnici, naši povremeni ili stalni suradnici. *Teme* uz već spomenuti povjesničarski rad donose i dvije lingvističke teme (o etimologijama četiriju latinskih fitonima i o promjenama u morfologiji grčkog glagola), a u *Loomen educationis* progovara se o tome kako u nastavu klasičnih jezika uključiti aktualne teme kao što su, na primjer, problemi osoba s invaliditetom. U rubrici *I to je antika* ovaj put čitamo o bitci na Katalaunskim poljima, o tome kako govore stranci u Aristofanovim komedijama, a Korina piše svoj zadnji dnevnik za mjesec *Februarius*. Nažalost, u ovom broju prisjećamo se i našeg puno prerano preminulog kolege Ivana Matičevića.

I na kraju, u maniri urednika časopisa koji preporučuju svojim čitateljima opuštajuću i zabavnu ljetnu lektiru, a i u traženju smisla u općem besmislu, preporučit ću vam djelo *Istinite pripovijesti* Lukijana iz 2. st. donoseći jedan kratak odlomak (u prijevodu Marine Bricko) koji govori o tome kako izgledaju ljudi na Mjesecu:

„Čovjek se kod njih smatra lijepim ako je ćelav i bez kose; dugokosi im se čak i gade. Na zvijezdama repaticama, naprotiv, upravo dugokose smatraju lijepima – neki su nam putnici koji su bili na Mjesecu pripovijedali, između ostaloga, i o njima. Puštaju i brade – do malo ispod koljena. Nokte na nogama nemaju, nego su svi jednoprsti. Iznad stražnjice svakom od njih raste dugačak list kelja, poput repa. Stalno je svjež, i ne slama se ako padnu na leđa. Iz noseva im curi med vrlo prodorna okusa, a kad rade ili vježbaju, cijelo im se tijelo znoji mlijekom, tako da od njega prave i sir – ukapavši u nj malo meda. /.../ Trbuh upotrebljavaju kao torbu i u nj stavljaju sve što im treba. Mogu ga otvoriti i natrag zatvoriti. Čini se da u njemu uopće nemaju utrobe, jedino što je iznutra sav runjav i kosmat, tako da se mala djeca, kad je hladno, uvlače u nj.”

U ime uredništva želim svima ugodno ljeto i ljetne praznike!

Tamara Tvrtković